N°. 151. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT

Maandag 18 December

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Hoe meer wij de ondervinding van vroegere jaren nagaan, des te meer zijn wij er van doordrongen, dat zonder eene geruchtmakende openbaring der algemeene denkwijze, het land hoe langer hoe dieper moet zinken en alle redding zal achterblijven uit den benarden toestand, waarin het zich bevindt. —

Toen in October 1831 het tractaat der vier en twintig artikelen wierd voorgeslagen, deed zich aanvankelijk in de zoogenaamde volksvertegenwoordiging niemand op, die er de aanneming van aanraadde of voorstond. Leeningen op leeningen wierden jaren achtereen met goedvinden der Staten-Generaal aangegaan. De baten der Oostindische Bezittingen wierden, zonder derzelver tegenzeggen, even gretig verslonden. En eindelijk zelfs toen beide deze hulpbronnen van volharding onvoldoende waren geworden, zocht men zijne toevlugt in verhooging van belastingen en ontzag men zich zelfs niet, over fondsen tot andere einden bestemd, geheel willekeurig te beschikken. —

Dat alles was niet het werk van één oogenblik. Neen! jaren lang is het volgehouden. Met den tijd echter vermeerderden de bezwaren, die er aan verbonden waren. Langzamerhand begon men in de Staten-Generaal terug te deinzen voor de schroomelijke gevolgen van een stelsel, hetwelk men vroeger schier eenparig had volgehouden. Hier en daar verhief zich schroomvallig eene afkeurende stem. De drang der omstandigheden, deed meer en meer naar haar luisteren. Het getal voorstanders van het sluiten eens verdrags nam hand over hand toe; en eindelijk moest het stelsel van volharding plaats maken voor eene erkenning van het koningrijk Belgie en voor ernstig gemeende onderhandelingen met dezen nieuwen staat ter vereffening van alle uitstaande geschillen. —

Iedereen kent de wrange vruchten dezer langzame verlating van dat noodlottig volhardingstelsel. — Ieder is er van overtuigd, dat het de oorzaak is van onzen tegenwoordigen benarden finantieelen toestand. En niemand zal thans ontkennen, dat het niet alleen geen voordeel hoegenaamd heeft aangebragt, maar zelfs, dat, wanneer men algemeen aan geene blinde vooroordeelen gehecht had, en luide tegen den gevolgden gang van zaken ware opgekomen, de weg, die tot het tegenwoordig verderf des lands heeft geleid, zeer stellig tijdig zou zijn verlaten geworden. — Men dwaalde aanvankelijk uit eene zekere soort van nationalen trots; men zag later die dwaling in, maar langzaam en zonder er te naauwernood voor te durven uitkomen; men was eindelijk door de omstandigheden genoodzaakt openlijk die dwaling te erkennen; en men eindigde met alles aan te wenden wat mogelijk was, om ze te keer te gaan en te stuiten. Helaas! de openbare meening had zich *te laat* gevormd en *te laat* geopenbaard! Het kwaad had reeds te diep wortelen geschoten om geheel te kunnen worden geweerd. De ondragelijke schuldenlast, waaronder het land gebukt ging, was daar; en de middelen om dien last voortdurend te doen torsehen, werden vruchteloos gezocht er even vruchteloos overwogen. —

Eene radicale staatshervorming alleen zou misschien de geslagene wonden, zoo niet geheel, immers ten deele hebben kunnen heelen. De gelegenheid bestond daartoe zoo ruim en zoo vrij, als zij zich misschien immer zal voordoen. Maar de aristocratische partij, die vroeger het onheil niet had weten af te wenden, wist het ook nu niet te leenigen of hetzij omdat zij het in deszelfs ganschen omvang niet doorgrondde, hetzij omdat zij eene algeheele en afdoende hervorming zonder zelfsopoffering als onmogelijk beschouwde en zich alleen door zucht tot behoud van haar eigen gezag liet bewegen. —

De natie, gedwee en geduldig als altijd, gedroeg zich ook nu geheel lijdelijk. Stilzwijgend zag zij het herzieningswerk van 1840 aan. De uitkomst heeft ook toen geleerd welke vruchten dat stilzwijgen heeft opgeleverd. Ten strijde opgeroepen had het volk aan die oproeping gewillig voldaan; met belastingen overkropt had het die gedwee gedragen; in hare opgewekte verwachtingen van een voordeeliger vredes-verdrag dan het afgeslagene bedrogen, had het die teleurstelling lijdelijk aangezien. En van die goedwilligheid, die gedweeheid en die lijdelijkheid, maakten de regering en de oligarchie, die het in het verderf hadden helpen storten, gebruik, niet om een regeringsstelsel in te voeren, waarin de natie een blijvende en duurzame invloed zou worden verzekerd, maar om haar eigen gezag te sterken, zich en zich zelve alleen te dienen, en de natie even als te voren op de vernederendste wijs buiten alles te houden. —

Ziedaar volk van Nederland de dankbaarheid der heerschende partij jegens u aan den dag gelegd! Ziedaar de vrucht van uwe lijdelijkheid en van uw stilzwijgen! —

En nu? Zal de natie, ofschoon misnoegd, wrevelig en ontevreden, even lijdelijk, even gedwee den loop van zaken blijven aanzien? O, dat zij zich niet andermaal door blind vertrouwen late misleiden!

Het tegenwoordige stelsel van regering is duurzaam even onhoudbaar als dat der volharding. Even als dit laatste eene noodlottige schuldvermeerdering vorderde, die in het eind moest worden opgegeven, evenzoo zal het tegenwoordig regeringstelsel eischen eene opeenstapeling van uitputtende belastingen, welker opdrijving geene andere grenzen zal kennen, dan die door onmagt en onwil zullen worden aangewezen, en welker opbrengst dan nog nooit de instandhouding der gevestigde orde op den duur zal kunnen schragen. —

En waarom dan dien betreurenswaardigen overgang tot eene radicale hervorming, tot eene andere orde van zaken rustig en lijdelijk afgewacht? Moet ook nu wederom de ondervinding niets hebben geleerd? Het is treurig, zelfs de mogelijkheid daarvan te veronderstellen. Maar zonder openbaring van bepaalde verlangens, zonder de indiening van verzoekschriften ter herziening der grondwet, dat is, ter vestiging van een *verantwoordelijk ministerie*, van *regtstreeksche verkiezingen*, en van het beginsel van *ontbindbaarheid* der nationale vertegenwoordiging, loopt de natie gevaar, ook nu wederom het slagtoffer te worden harer lijdelijkheid en stille onderwerping. — Met gemor en mismoedigheid kan onmogelijk iets hoegenaamd worden verholpen. — Zich te verklaren en wettiglijk te doen gelden is het eenige, wat tot redding kan leiden. Dat men dit toch eindelijk eens moge begrijpen en zich onbeschroomd bediene van middelen tot herstel, die de grondwet zelve aan de hand geeft en tegen welker aanwending niets kan worden ingebragt. — Er is slechts een aanvang van petitionnement noodig; en spoedig zal de algemeene stem zich allerwege openbaren en tot afdoende verandering leiden!

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG. Onlangs is de Pruissische Berghoofdman *von Winterfeld*, die 4 jaren in Peru heeft doorgebragt, om den berghouw aldaar voor eene maatschappij te herstellen, alhier teruggekomen; zijne berigten omtrent den toestand van dat land zijn niet gunstig. Generaal *Rodil* nam op zijne vlugt in het begin dezer eeuw een groot gedeelte van het vermogen der inwoners met zich, want deze hadden hun gereed geld bij de Spaansche regering gedeponeerd, en zoo konde een schat van rijkelijk 10 mill. dollars den vlugtenden generaal van het verdrevene Spaansche volk vergezellen. Van hier dagteekent zich de ellende. Omwenteling op omwenteling volgde. Ieder generaal, wien zijn toestand niet behaagt, neemt in een gedeelte des lands de wapens op, gemeen volk voegt zich bij hem en wanneer de tijdelijke President over eenige militaire magt te beschikken heeft, zoo trekken de troepen niet regtstreeks tegen elkander op, maar zoeken zoo vele omwegen als mogelijk te maken en bij deze gelegenheid elken pachter of goedbezitter te brandschatten. Treffen zij elkander aan, zoo onderhandelen zij weken lang; eindelijk heeft de beslissende slag plaats; de troepen geven één salvo en aanvoerders en soldaten werpen de wapenen weg en loopen naar verschillende rigtingen heen. Veldslagen naar onze denkbeelden kent men er niet; *von Winterfeld* beweert, dat geheel Peru met zijn millioen en twintig duizend inwoners door 500 brave Europeesche soldaten in korten tijd veroverd kan worden. De afpersingen, waaraan zich de afwisselende hoofden des lands telkens hebben schuldig gemaakt hebben eene armoede des lands ten gevolge gehad, waarvan wij bij ons geen begrip hebben. Hetgeen van welvaart te vinden is, moet men zoeken bij de Engelsche huizen, die te Lima gevestigd zijn. Lima, eene stad op 150.000 inwoners berekend, telt thans 30.000. Van de huizen zijn een groote menigte onbewoond en vervallen. Daarbij is de bedelarij onverdragelijk.

ENGELAND.

— Een der schoonste Amerikaansche paketbooten, de *Scheffield*, varende tusschen New-York en Liverpool, is den 11. November, bij het binnenkomen der haven van New-York op eene bank gestrand en verongelukt, wordende de waarde der lading op circa *f.* 200,000 Nederlandsch begroot. Al de passagiers, ten getale van 105, zijn gelukkig gered.

FRANKRIJK.

— De berigten uit Spanje blijven van het grootste belang, en verontrusten ons hof en dat van de ex-koningin van Spanje, in *rue de Courcelles*. *Maria Christina* verkeerd sedert eenige dagen in de grootste ongerustheid, om dat zij hare dochter *Maria Isabella II* beschouwt als gewikkeld in een crimineel proces, hetwelk tegen *Olozaga* waarschijnlijk wordt begonnen ten gevolge van hare aanklagt. Den eenen dag wil zij naar Madrid, om hare dochter met raad en daad bij te staan, en den anderen dag is zij bevreesd, dat hare tegenwoordigheid geenen goeden indruk bij de Cortes zal maken. Heden morgen zeide men, dat zij, in weerwil van den raad der haar omringende personen, wilde vertrekken; doch om 4 ure zeide men, dat de koning het haar had afgeraden. De gematigden in Madrid willen de zaak liefst bemiddelen, en het schijnt dat de heer *Glucksberg* ook zijne pogingen daartoe aanwendt.

NEDERLANDEN.

— In de reeds vermelde memorie van toelichting betrekkelijk de wet, houdende aanvulling der middelen over 1844 en 1845, wordt door de Regering te kennen gegeven, dat zij het bij deze gelegenheid gepast acht, een algemeen overzigt te geven van de bij haar bestaande beschouwingen en voornemens, ten aanzien van de duurzame regeling der finantien. Zij verklaart, dat de staat van 's Rijks geldmiddelen bekend is; daaromtrent is niets verholen gebleven. Zij herinnert aan de hoegrootheid der behoefte van 's Rijks schatkist en aan de aanleidende oorzaken der moeijelijkheden, waarin men zich bevindt. Zij meent dat het, in de gegeven omstandigheden, nog gevaarlijk zou kunnen worden zich de redding te bezwaarlijk, dan het vroeger was zich die te gemakkelijk voor te stellen. « In

dien men (wordt in de memorie gezegd), met vermijding dier beide uitersten, den tegenwoordigen staat van 's Rijks geldmiddelen en de ons overgebleven hulpmiddelen, zoo als die met der daad zijn, nagaat, en tot dat onderzoek treedt met den ernstigen wil om de finantiële toekomst des Vaderlands te verzekeren, bestaat er alle grond om eene getrouwe nakoming van aangegane verbintenissen aan te wijzen als de slotsom van een dusdanig onderzoek. De overtuiging vestigt zich dan, dat, wanneer de krachten welke de natie daartoe met der daad bezit, worden te baat genomen, eene crisis kan worden voorgekomen, waarvan de heillooze gevolgen, door ieder gevreesd, maar vooral gevoeld zouden worden door hen, die zich zouden willen onttrekken aan de heilige verpligtingen, welke in de eerste plaats op hen rusten.

De Regering somt de behoeften op, waarin moet worden voorzien. Al dadelijk komt in aanmerking de aanvulling der staatsmiddelen voor 1844, ten bedrage van ƒ 5,000,000. Op den 1. Januarij 1844 zal er, wanneer men het te kort over het loopende jaar op ƒ 7,000,000 stelt, een achterstand bestaan van ongeveer ƒ 21,300,000, waartegen in omloop zijn of gebragt kunnen worden ƒ 15,500,000 schatkistbiljetten. Dit te kort en dezen achterstand te doen verdwijnen op eene wijze, waardoor 's Lands crediet behouden en gezorgd wordt, dat de toekomst vooruitzigten van herstel oplevert, ook dan wanneer de oost-Indische voortbrengselen de bij de beraadslagingen over de conversiewet aangenomen middelprijzen niet mogten te boven gaan; ziedaar (gaat de memorie voort) het vraagstuk, hetwelk men zich ter oplossing heeft voorgesteld.

De Regering berekent, dat het onvermijdelijk noodig zal zijn, de buitengewone belasting op de bezittingen vast te stellen op ten minste ƒ 35,000,000. Die behoefte zou grooter zijn, ware het niet, dat het Doorluchtig Hoofd van het Stamhuis van Oranje, de Vorst, die zoo vele jaren op den troon van Nederland zat, bekend geworden met den staat van 's Lands finantien, en met het voornemen der Regering, om daarin door middel van eenen afdoenden maatregel te voorzien, van Hoogstdeszelfs verlangen had doen blijken, om op eene krachtdadige en doeltreffende wijze uit zijne bijzondere middelen bij te dragen tot stijving van 's Lands schatkist.

LEIJDEN, den 12. December. Ons wordt uit Valkenburg van 10. December, door den Wel-Ed. Heer *J. Cazaux* berigt, dat den 8. dezer de twee laatste Steurharingvisschers te Katwijk van de visscherij voor goed zijn te huis gekomen, en dat, alhoewel gedurende het saizoen het weder voorbeeldeloos ongestadig en stormachtig geweest is, men echter te Katwijk gelukkig geene ongelukken, zoo als te Scheveningen, te betreuren heeft, dat echter de uitkomst der visscherij, even als die van de groote haringvisscherij, dit jaar algemeen hoogst ongunstig is geweest, alzoo door de 45 vaartuigen, welke te Katwijk daarvoor zijn uitgerust geweest, gezamentlijk slechts is aangebragt een getal van 2,070,000 stuks haringen, waaromtrent 800,000 iele, welke gezamentlijk eene ruwe opbrengst hebben opgeleverd van ƒ 46,671, dat is door één per vaartuig slechts ƒ 1037, eene opbrengst slechts te vergelijken met die van de jaren 1825 van ƒ 981, 1831 van ƒ 898 en 1834 van ƒ 1045, terwijl anders, zelfs met inbegrip dezer jaren, bij doorslag over 18 jaren, tot en met 1837, de middelbare opbrengst geweest is van ƒ 1552.

Het vooruitzigt der visscherlieden in den naderenden winter, is dus zeer donker, te meer omdat zij, ingevolge den nadeeligen gang der visscherij gedurende de drie laatste jaren, buitendien toch reeds zeer verarmd waren.

ZOELMOND bij BUREN, den 11. December. Heden na den middag begaven zich drie personen op de ganzenjagt. Naauwelijks waren zij op eene bestemde plaats aangekomen, of het geweer van een der jagers ging onverwachts af en kwetste het hoofd van een der twee anderen zoodanig, dat deze dood ter aarde viel. Dit nieuwe slagtoffer van onvoorzigtigheid of roekeloosheid met schietgeweer, strekke tot een waarschuwend voorbeeld voor elken jager of onervaren schutter, bij de behandeling van dit zoo gevaarlijk wapen.

MIDDELBURG, den 15. December. Laatstleden Woensdag avond vierde het alhier gevestigd departement der maatschappij *tot Nut van 't Algemeen* deszelfs *vijftigjarig* bestaan, in de gewone vergaderzaal, welke bij deze gelegenheid buitengewoon verlicht en op eene smaakvolle wijze met zinnebeelden, toepasselijk op de maatschappij en haren werkkring, versierd was.

De heer Mr. *S. de Wind* opende de vergadering, met eene belangrijke en welsprekende feestrede, waarin hij de vroegere lotgevallen van deze afdeeling kortelijk doorliep, daarna haren tegenwoordigen bloei schetste en van derzelver werkzaamheden verslag deed; waarbij met treffende aanspraken de eereblijken, voor onderscheidene edelmoedige bedrijven toegekend, werden overhandigd.

Hierna werd door den heer Mr. *A. F. Sifflé* een op deze feestelijke gelegenheid toepasselijk dichtstuk voorgedragen, en ook door den wel-eerw. heer *A. M. Cramer* en Mr. *N. J. van Eckelen* over de ter dezer gelegenheid passende onderwerpen het woord gevoerd; alle welke sprekers door de vergadering met het meeste genoegen gehoord en toegejuicht werden.

Een en ander werd door harmonie-muzijk en het aanbieden van ververschingen afgewisseld, tot dat de waarnemende voorzitter, de heer *S. Luteyn*, met eene gepaste toespraak dit gedachtenis-feest, dat door een groot aantal leden met genoegen werd bijgewoond, besloot.

Den volgende dag had in dezelfde versierde vergaderzaal eene prijsuitdeeling plaats aan de kinderen, voor rekening van het schoolfonds, bij het departement opgerigt, onderwezen wordende, waarbij door het lid uit het bestuur dezer inrigting, Mr. *J. J. Berdenis van Berlekom*, eene treffende rede werd gehouden: *over het verband van opvoeding en onderwijs.*

Eindelijk werd in den avond van dienzelfden dag aan de kinderen hiervoren vermeld, in de nog fraai versierde en verlichte zaal, een onthaal verschaft, waartoe ook de leden des departements toegang hadden, en welk kinderfeest door vele toeschouwers met genoegelijke deelneming werd bijgewoond.

GEMENGDE BERIGTEN.

Bij een volksfeest te Madrid hebben wijn- en melkfonteinen gesprongen. — De slagter Buikstra te St. Jacobi Parochi heeft een schaap geslagt waarin een extra vetklomp van 58 pond werd ontdekt. — De landmagt te Koevorden gaf 6 December doorslaande blijken harer bedrevenheid in 't mastklimmen. — Een bevallige weduwenaar vraagt een tête à tête met eene beschaafde dame, ten einde geen ligtvaardig huwelijk te doen. (H. B.) — Op Cuba is een opstand onder de slaven uitgebroken. — De regimentskinderen te Alkmaar hebben gymnastische oefeningen gehouden. — Verwacht 2 physiologien van Amsterdam. — Te Presburg zijn wanorden bedreven. — Rechid-Pacha is op weg naar Parijs. — Op Curaçao heeft eene schrikbarende droogte geheerscht. — De berigten van de Spaansche grenzen zijn zeer ongunstig. — Te Munchen heeft een oproer plaats gehad onder de troepen van 't garnizoen.

MENGELINGEN.

In Amerika is, voor eenigen tijd door WILLIAM TOODD de kunst van vliegen ontdekt. TOODD was 32 jaren oud geworden, zonder zich veel in te laten met jonge lieden van zijne jaren, was stil en in zich zelf gekeerd; sinds lang werkte hij in eene fabrijk te Philadelphia. Zijne kamer was altijd vol vogels. Later kocht hij voor zijne overwinst buiten de stad een huis en tuintje. Daar vervaardigde hij in zijne vrije uren een traliewerk, dat den geheelen tuin bedekte en tot eene groote vogelkooi maakte, waarin allerlei vogels rondvlogen. Gansche dagen bragt hij door onder zijne vogels; 's avonds sloot hij zich op in een kamertje, dat niemand intreden mogt, en waarin hij geheele nachten door arbeidde, waaraan, wist men niet. TOODD won de liefde van de dochter zijns meesters; maar hij had geene hoop, want de meester was rijk. Eens zeide hij tot zijne beminde: « ik wil beroemd en rijk worden; wacht slechts twee jaren." 't Meisje beloofde dit, en wees alle minnaars af. Hij kwam niet meer aan de fabrijk, sloot zich op in zijne woning en liet in twee jaren zich schier niet zien of hooren. Toen verkondigden aanslagbiljetten aan de bewoners van Philadelphia, dat WILLIAM TOODD den volgenden zondag voor aller oogen opstijgen en in vier uren van Philadelphia naar New-IJork (een afstand van 30 mijlen) vliegen zou. De werkbaas van TOODD en vele zijner kameraden spoedden zich naar hem toe; schoon zij in lang niets van hem vernomen hadden, zij gedachten nog in liefde den peinzenden, stillen, vriendelijken gezel; zij vreesden, dat hij 't verstand verloren had, en zochten hem zijn voornemen uit het hoofd te praten. Ook zijne beminde schreef hem, dat hij door volharding en vlijt gewis fortuin zou maken, dat haar geduld door twee jaren wachtens niet uitgeput was, bad hem, zich niet te wagen. TOODD antwoordde alleen, dat hij van zijne zaak zeker was.

Zondags ten 4 ure wemelde 't groote plein te Philadelphia van nieuwsgierigen. TOODD's kameraden vormden een kring om de afgeperkte ruimte, om hun vriend te beveiligen voor de beleedigingen eener teleurgestelde menigte. Ter bepaalde ure verscheen TOODD in een langen mantel; toen hij dien afgelegd had, zag men twee vleugels, op zijne schouders vastgehecht en door ijzerdraden verbonden met een pantser, dat borst en heupen omgaf. Men zag, dat de vleugels, als hij op een der banden van 't pantser drukte, in eene bijna horizontale beweging kwamen. Door veeren deed hij gewigten rijzen of dalen, die, langs zijne beenen afhangend, bestemd schenen om als ballast te dienen en hem in de lucht overeind te houden; om loodregt opwaarst te stijgen, had hij noodig geacht de oppervlakte van 't hoofd te verkleinen door een helm in den vorm van een arendskop. Op zijn rug tusschen de schouders zag men eene tamelijke groote bus of pijp, waarvan men de bestemming niet kon gissen.

TOODD beproefde zorgvuldig onderscheiden veeren en draden, bevestigde den helm op zijn hoofd, wenkte met de hand ten afscheid een persoon toe, die in een nabijzijnd huis aan 't raam stond, drukte zijne omstaande vrienden de hand, en maakte zich gereed om op te stijgen. Diepe stilte heerschte. Hij had een zoo gerust, ja blij voorkomen, dat zijne vrienden schier geene vrees meer koesterden. Plotseling daverde het van vreugdekreten. Met 3 of 4 vleugelslagen had TOODD zich verheven boven de torenspits; nu hield hij een oogenblik stil en beproefde eenige veeren voor zijne borst; met gemak ging hij van de loodregte in eene horizontale stelling over en bewoog zich voorwaarts, even ligt als een zwemmer, die op den rug liggend, door de golven voortgedragen wordt. Na deze proef groette hij met de hand de naar hem starende menigte, steeg weêr opwaarts en was weldra uit 't oog verdwenen.

TOODD is levend niet weer gezien.

Men vond 14 dagen later zijn lijk, half verslonden door wolven, onder een boom in een bosch, 12 mijlen van New-York; aan 't hoofd bemerkte men eene kogelwonde. Een jager bekende later, dat hij bij 't vallen van den nacht in de kruin van een boom eene zwarte gedaante gezien en, in de meening, dat het een groote vogel was, daarop geschoten had, maar toen een meusch jammerend neerstortte, de vlugt had genomen.

ADVERTENTIEN.

LEES HIER!

Den 6. dezer is op de reede van Vlissingen verdronken de persoon van *JOSEF CORRYN*, oud 32 jaren, gekleed met twee rooie hemden, een borzeroen, zeildoeksche broek en gebreide das, hebbende gouden ringetjes in de ooren. Daar het lijk tot heden niet is gevonden, worden degenen welke daaromtrent eenige inlichtingen kunnen geven verzocht zich te adresseren aan deszelfs Weduwe te Vlissingen, Dok, Wijk L. No. 95.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. December. Sedert den 14 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Witcombe, Londen, stukgoederen en passagiers.

Voor Duinkerken bestemd:

L'Estafette, L. Waterloo, Rotterdam, stukgoederen; binnen door.

— Zr. Ms. transportschip Merwede, luitenant W. Steffens, van Hellevoetsluis, laatst van Suriname, was den 6. November op de hoogte van Curaçao.

BATH, den 11. December. Gedurende de maand November 1843, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, expeditie en betaling alhier, de navolgende schepen ingeklaard:

87 met steenkolen, 93 ledig, 33 met stukgoederen, 6 met zaad, 4 met kalk, 5 met meubelen, 11 met stroo, 2 met potaarde, 15 met houtwerk, 3 met hoppe, 1 met hennipstroo, 2 met glaswerk, 5 met rogge, 1 met bier, 5 met hontskelen; waarvan 209 onder Nederlandsche en 58 onder Belgische vlag; alsmede 23 stoombooten, 192 ledige visch- en mosselschepen, in 't geheel 482.

Uitgeklaard: 67 met Aardappelen, 89 ledig, 5 met stukg., 21 met bokking, 56 met Gerst, 2 met koffij, 8 met Steenen, 8 met versche vruchten, 4 met meekrap, 4 met kaas, 11 met slagtvee, 15 met haardasch, 6 met zaad, 1 met wolle, 7 met hooi, 2 met huiden, 6 met haver, 3 met boonen, 2 met vaatwerk 2 met Katoen; waarvan 259 onder Nederlandsche en 72 onder Belgische vlag; alsmede 23 stoombooten, 190 schepen met versche visch en mossels, in 't geheel 544.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.